

מסורת הש"ס

16 (לפי ד. ג.) 15 (ג.) 14 (ד.) 13 (ה.) 12 (ו.) 11 (ז.) 10 (ח.) 9 (ט.) 8 (י.) 7 (יא.) 6 (יב.) 5 (יג.) 4 (יד.) 3 (טו.) 2 (טז.) 1 (יז.)

הגרות הב"ח

16 (לפי ד. ג.) 15 (ג.) 14 (ד.) 13 (ה.) 12 (ו.) 11 (ז.) 10 (ח.) 9 (ט.) 8 (י.) 7 (יא.) 6 (יב.) 5 (יג.) 4 (יד.) 3 (טו.) 2 (טז.) 1 (יז.)

גליון הש"ס

16 (לפי ד. ג.) 15 (ג.) 14 (ד.) 13 (ה.) 12 (ו.) 11 (ז.) 10 (ח.) 9 (ט.) 8 (י.) 7 (יא.) 6 (יב.) 5 (יג.) 4 (יד.) 3 (טו.) 2 (טז.) 1 (יז.)

מוסף רש"י

16 (לפי ד. ג.) 15 (ג.) 14 (ד.) 13 (ה.) 12 (ו.) 11 (ז.) 10 (ח.) 9 (ט.) 8 (י.) 7 (יא.) 6 (יב.) 5 (יג.) 4 (יד.) 3 (טו.) 2 (טז.) 1 (יז.)

רבינו חננאל

16 (לפי ד. ג.) 15 (ג.) 14 (ד.) 13 (ה.) 12 (ו.) 11 (ז.) 10 (ח.) 9 (ט.) 8 (י.) 7 (יא.) 6 (יב.) 5 (יג.) 4 (יד.) 3 (טו.) 2 (טז.) 1 (יז.)

יציאות השבת פרק ראשון שבת

ח.

עין משפט
גר מצוה

16 (לפי ד. ג.) 15 (ג.) 14 (ד.) 13 (ה.) 12 (ו.) 11 (ז.) 10 (ח.) 9 (ט.) 8 (י.) 7 (יא.) 6 (יב.) 5 (יג.) 4 (יד.) 3 (טו.) 2 (טז.) 1 (יז.)

תוס' ישנים

16 (לפי ד. ג.) 15 (ג.) 14 (ד.) 13 (ה.) 12 (ו.) 11 (ז.) 10 (ח.) 9 (ט.) 8 (י.) 7 (יא.) 6 (יב.) 5 (יג.) 4 (יד.) 3 (טו.) 2 (טז.) 1 (יז.)

רבינו חננאל

16 (לפי ד. ג.) 15 (ג.) 14 (ד.) 13 (ה.) 12 (ו.) 11 (ז.) 10 (ח.) 9 (ט.) 8 (י.) 7 (יא.) 6 (יב.) 5 (יג.) 4 (יד.) 3 (טו.) 2 (טז.) 1 (יז.)

ונופו נוטה לרה"ר וזרק. ממחילת ד' לסקף ד' ונה אנופו: שדי נופו נר. דחשיב אגב עיקרו דלית ביה ד' וזרק חסדא דלא כרבי ודלא כרבנן. ולישנא דאמרינא אמר אביי דכרז חסדא דהוה כרה"י אפי' רבנן מודו וכו' פליגי רבנן שדי נופו נופו נר עיקרו הוא דפליגי: כוורס. עובלה היא: גבוהה י' כלומר אפי' גבוהה י' אם אינה רחבה ו' באלמעימיה חייב דלכמי ספק צעמלח הוא ואינה רשות לעלמה דלא הוה רשות דאורי' אלא גבוהה י' ורחבה ד' על ד' דלמארי' צעירובין (דף ק. ה.) דכל שיעורין דשבת לרין להן ואלסקוון ודבר עגול כי מוכרעת לה ממוטו ומפקע עיגול סקטיב הריבוע לא משכחת ביה ד' מרובעים אי לא הוה עיגול קרוב לגשה דלמארינן גבי סוכה העשייה ככשן (וסוכה פ"א דף ק. א.) דעל כרחיק לרין שמתלא כמכוב אלסקוון של ד' על ד' וכל טפח צריכט עיגול ופמי חומשי באלסקוון הרי ה' טפחים וג' חומשי. ואני לא דק ולחומרלא הוא דלא דק ולהפרישו מאיסור שבת אף ע"ג דיש כאן אלסקוון דאינה רחבה ששה מחייב את המדרגת עד דליכא ששה אכל ודאי לענין קרבן לא מייתי אי הויה ה' טפחים וג' חומשי דהוה חזק רשות: רחבה ו' פטור. דמרינן רשות לעלמה ואין ממשיך למרינן רשות וזרקין ממשיךין כמלכאן זה לזה (אולא) היו זרקין רשות. וא"ת דלא גבוהה עשרה נמי רשות לעלמה היא דהא שמה כמלית היא לאו מדאורייתא הוה רשות אלא מדרבנן ולא להקל על דברי מורה בא כגון זו שיעטר מחטאת: אי איפשר. הואיל וגבוהה י' שלא היא

אמר אביי הכא באילן העומד בו. תימה לר"י דטפי ניתא ליה לתימר דפליגי דכרז חסדא וכרז חסדא כרבי דלענין דאביי דלא שייכא פלוגתייהו דכרז חסדא כ"ש דקשה לכרז חסדא דהא איכא דרייתא לקמן כהורק (דף ק. וס.) דלא כרז חסדא דפליגי רבנן ורבי מאיר צורק לעלמה מעשרה ונה צמור כל שהוא דר"מ מחייב משום דלמארי' חוקקין להשלים והוה כמות ע"ג מקום ד' ותכמיס פוטריין אלמלא כולהו מודו דנעתיין מקום ד' כרה"י ושמה י"ל דטעמא דכרז חסדא דלא צעי' מקום ד' כרה"י משום דלמארי' צימא כמלא דמי ואשבי כמות על גבי מקום ארבעה אכל כמות צעיין שיהא צמור ד' על ד': רחבה ששה פטור. פרי"ט דלוקא נקט ששה דלפני הכותל יש בהן שני חומשיין ורין שיהא אורז ד' צמור הכותל וגבוהה י' אף ע"ג דאין אורז גבוהה י' אלא עם השולים מצטרפין עם האורז לענין גובה דהלכתא גידור ה' ומחילה ה' מצטרפין (יעירובין דף ג. וס.) אף על גב דרש"י פ"י דגידור ה' ומחילה ה' היינו ששעה מחילה ה' על נור עמוק ה' אין פירושו נראה דהא מן וספ"י דף ט. וקמן דף ג. צור וחוליתו מצטרפין ואם כן היכי פליג רז חסדא לומר אין מצטרפין כיון דמחילה ה' היא וכלל גגות (יעירובין דף ג.) אמרינן כהדיא דמורה רב חסדא כמתחמה הואיל ורואה פני ה' אלא לרין לפרש דגידור ה' ומחילה ה' היינו ששעה מחילה ה' על תל גבוהה ה' ואין נראה פירוש ר"ח דהא עובי חוליות הבור מצטרף נמי לחלל הבור לארבעה משום דחייב למינה עליה מדי והשתמש כדלמך כפי חלון (יעירובין דף ע. וס.) גבי מלאו כולו ביתדות אלא ל"ל הא דנקט הכא ששה על דק דלפירוש: רחבה ששה פטור. השוהרם עלמה נעשית רה"י כשתחתו והוה חזק מרשות היחיד לרה"י דרך רה"ר דפטור כדלמך לעיל (דף ד.) דלא יליף זורק ממושיט ואפילו לר' עקיבא דלמך קלוטא כמי שהונחה דמיא הכא פטור דלא מקום שהיא מונחת חשיב רה"י) השתא שמע דפשיטא ליה דלמי כשיצא כאלו נהא אחר שנעשה רה"י ופ"י הורק (לקמן דף ט.) עני' לר' יוחנן צור מי' ועקר ממנו חוליה והשלימו ל' והיטו כרה"ר עקירת חפץ ועשיית מחילה כהדי הדדי קאלמו ומחייב או לא ואמ"ל כיון דלא הוא מחילה י' מעיקרא לא מחייב צור י' ונתן לתוכו חוליה ועמטו מהו הנחת חפץ וסילוק מחילה כ' וא"כ אביי דפשיטא ליה במחלת דמחילה מעיקרא דקאמר התם צור כרה"ר עמוק י' ורוחב ח' חזק לתוכו מחלתו וחלקו פטור משום דהשתא לא הוא רוחב ד' וכ"ש דפטור צעשיית מחילה משום דכיון דלא הוא מחילה עשרה מעיקרא לא מחייב וא"כ הכא הוה ליה לחיוב מחייב עממא כיון דלא הוא מחילה מעיקרא אלא נה ברשות מחילה ומייב וי"ל דטעמא דאביי משום דלא חשיב דלא עקירה ולא הנחה כי אחי כהדי הדדי והכא נמי לא חשיבה הנחה כיון דהנחה ועשיית מחילה כהדי הדדי קאלמו והא דפשיטא ליה לרבי יוחנן טפי צעשיית מחילה מנסילוק מחילה היינו משום דדלילמא עקירה צעיין שמהא חשונה אכל בהנחה לא: בפאה ע"י פיה. נראה לרבי"א דלחנן ששה קלוי ובי איכא שבעה ומשהו חייב דכשמינעות המחילות תוך שלש אין המחילות גבוהות י' ועובי השולים אין מצטרפין דנעתיין מחילה ה' רואה את אורז הכלי שיהא גבוהה י' ואע"ג דהיא דכותל גבוהה י' מצטרפין השולים להיות על גבי רה"י כדלמך לעיל גבי צמור חפץ מוטו י' כו' ויפין דעל גבי רה"י פטור הורק מ"מ כיון דאין גבוהה י' אלא מהמת לבד אין אורז פחות מג' מצטרף אלא א"כ יהו המחילות גבוהות י' לבד השולים דלא אמרינן לבד אלא במחילות דפירש כקונטרס תעד דשולים למטה לא אמרינן לבד: שבעה ומחצה פטור. דכשמינעות המחילות תוך ג' יש עם מחילות עשרה לבד השולים והרי הוא רשות היחיד ואשבי כמא כמותה שעה ושב אין מחייב אע"ג דלחנן מכן טפח לרין ובעל ממנה רה"י ונעשה כמותו כרה"ר אכל אורז רחב ד' ומחילה חייב דלא אמרינן לבד אלא חשיב אלא כשיש עם רחב ד' אכל כשאינו רחב ד' הרי הוא כשאר חפצים דעלמא ולא אמרינן לבד: אי אפשר לקריוטות ש"ל קנה ש"א יע"ל: א"ע"ה"ה מ"ו. ולאני לא חשיב קרומים ליחשב אגודו במקום פטור: אמר ר"ה וכן בגומא. וכל

בה קרומיות מן השיש שגבוהים מתכריסם של ערב ועולין למעלה מ' שהוא אורז מקום פטור וכיון דלא ניתא כולה כרה"ר לא היא הנחה ל' לחיובי: כפאה על פיה. וזרקא. אלינה רחבה ו' קאי: ו' ומשהו חייב. אם גבוהה ו' ומשהו עדיין חייב וכ"ש פחותה מכן אלא אפילו גבוהה ו' ומשהו דליכא למימר הואיל ומחילותיה למטה וקיי"ל) הלכה למשה מסני דלמרינן לבד (ה) אחי כולה ניתא כרה"ר די מטיא פחות מג' סמוך לקרקע ואמר בהן לבד והוא הנחה אחי כולה פטור כרה"ר היא ומחיה: ו"ה"ה א"כ גבוהה ו' ומחילה ו' ושני משהוין פטור דמי מטיא לפחות משלשה סמוך לקרקע אמרינן לבד במחילותיה והרי היא כמותה נמצאו שוליה למעלה מעשרה ואינה נוטה כולה כרה"ר. ובשלא כפאה ליכא למימר לבד דלא אמרינן לבד אלא במחילות. והא מילתא בין לרבי בין לרבי אביי נמי מודה דנעתיין הנחה כולה ברשות הרבים אלא דלמי לא חשיב קרומיות אכל כהא מודה דכלל קרומיות אחת למעלה מ': לפוקן עשויים. להניח בהן דגש ולא לכופן כלפי מטה הלך אין כאן מורת לבד: פשעה. דוקא נקט דחייב כמחייב דלמי לא גבוהה ולא נמוך: וזרק. ממחלת ד' לסקף ד': ד' כמחייב עילוי. וכיון דלרין לרבים רה"ר הוא ר' צין רחב בין קרן: גומא. עמוקה ט'. מאי. גבי רה"י דעשרה מתיא לעיל (דף ק. וס.) עומקה גבוהה דקמני חרין עמוק י' ורחב ד' רשות היחיד כהא מאי אי אמרינן מנמי ביה בני רה"ר חפצים שצריכס עד הדרי ואמו דרך שם ושקלי ליה ונמצא שצריכס לו רחבים הלך רשות הרבים הוא: ה"ג רבא אמר גומא לא מ"ט שמיים ע"י הדחק לא שמה שמיים. הלך לאו זורק רבים הוא אלא כמלית הוא: אין מטלעלין. דהוה רה"י לעלמה: פחות מכן. או גבוהה או כרוחב מטלעלין. וא"ת פחות מ' ורחבה ד' כמלית היא לא גזור רבנן לבטולי מותרת לנים הואיל וכלי הוא: מאי לאו. היא וכן אסיפא נמי קאי דפחות מכן מטלעל לכחלה אלמא רה"ר חשיב ליה ואוקמא דעמוק ט' דמשמתיין בו קת: לא ארישא. אגבוהה י' ורחבה ד' דהוה רה"י קמני וכן בגומא: מתיין

לחובה. כלומר כרה"י היא. שחיה מלא מטלעלין. וכן בגומא. מאי לאו אפחות מיכן מטלעלין מחובה לרדיי כי כרה"ר היא כפי עמוד ט' שמיים ומשני לא כי קמני וכן בגומא אבובי

אבובי הוא חומש משן שכן יסמונו החשבון חמש אבובות בשש. וקריא לן כהדרי בחשבון מדוקדק לא אסמך כרובעא אמתא ורי' חומשיה כאלכסון. כשתחלה אלו כ"ח אבובות ל"ו טפחים כל טפח ו' אבובות ו' אבובות. יתרון האלכסון על הכרובעא י"א ו'

או נחלש פשוט כלל יתרון ליתות. חללה י' טפחים על ח' טפחים וכן חוק ארבע סמוך ויהי נחלש כלל י"א

